

3. Ấn dụ về các nén bạc

Lu-ca 19: 11-27

Những câu chuyện ấn dụ của Chúa Giêsu

Câu hỏi khởi động: Nếu tôi đưa cho anh em 100.000 đô la vàng và anh em có cỡ máy thời gian quay lại mọi tình huống trong lịch sử để đầu tư mang lại lợi ích cho bản thân và gia đình ở thời điểm hiện tại, anh em sẽ đi đâu và đầu tư như thế nào tiền?

Có bao nhiêu người trong số anh em đã nghe nói về Ronald Gerald Wayne? Tôi nghĩ là không nhiều. Ông là người đồng sáng lập với Steve Jobs và Steve Wozniak khi mới thành lập Apple Computers và giám sát hành chính quan trọng đối với toàn bộ liên doanh mới. Ông đã làm việc với Steve Jobs tại Atari trước khi ba người thành lập Apple vào năm 1976. Wayne đã vẽ logo Apple đầu tiên và viết thỏa thuận hợp tác và hướng dẫn sử dụng Apple 1. Ông có 10% quyền sở hữu công ty nhưng đã từ bỏ cổ phần của mình tại công ty mới với tổng giá trị 2.300 đô la Mỹ, sau khi làm việc với Apple chỉ hai tuần. Cuối năm đó, ông ta nhận được một tấm séc trị giá 1.500 đô la Mỹ cho thỏa thuận từ bỏ mọi khiếu nại mà ông ta có thể có đối với công ty. Trong năm đầu tiên hoạt động, công ty đã có thu nhập là 174.000 đô la, và trong năm tiếp theo, năm 1977, công ty đã đạt doanh thu 2,7 triệu đô la Mỹ. Năm sau, nó tăng lên 7,8 triệu, và vào năm 1980, nó có doanh số 117 triệu. Đến năm 1982, Apple đã có một tỷ đô la doanh thu hàng năm. Đến tháng 9 năm 2012, Apple trở thành tập đoàn giao dịch công khai lớn nhất trên thế giới theo giá trị vốn hóa thị trường, với giá trị ước tính khoảng 626 tỷ USD.

Hiện nay, Wayne sống trong một ngôi nhà 2 phòng ngủ, cách 60 dặm bên ngoài Las Vegas và chỉ có giá trị 150.000 đô la, và ông ta lái chiếc Chevy Malibu đời 2002. Nếu Ronald Wayne nắm giữ 10% cổ phần của mình, nó sẽ trị giá 35 tỷ đô la Mỹ! Tôi tự hỏi Ronald Wayne đã nhìn lại bao nhiêu lần và ước rằng ông ấy có hiểu biết trước để ở lại công ty và đầu tư cổ phần của mình một cách khôn ngoan. Nếu ông ấy chỉ ở lại công ty thêm một thời gian nữa, tôi tự hỏi điều này sẽ thay đổi cuộc đời ông ấy như thế nào. Trong phân đoạn chúng ta đang học này, chúng ta đọc một ấn dụ kể về câu chuyện của ba người và sự đầu tư của họ vào Nước Đức Chúa Trời. Khi chúng ta đọc câu chuyện ngụ ngôn này, tôi muốn chúng ta tập trung vào lợi nhuận vĩnh viễn đến từ những khoản đầu tư mà chúng ta thực hiện trong cuộc sống này.

¹¹ Họ nghe những lời ấy, thì Đức Chúa Giêsu thêm một thí dụ nữa, vì Ngài gần đến thành Giê-ru-sa-lem, và người ta tưởng rằng nước Đức Chúa Trời sẽ hiện ra ngay. ¹² Vậy, Ngài phán rằng: Có một vị thế tử đi phương xa, đặt chịu phong chức làm vua rồi trở về; ¹³ bèn gọi mười người trong đám đầy tớ mình, giao cho mười nén bạc, và dạy rằng: Hãy dùng bạc này sanh lợi cho đến khi ta trở về. ¹⁴ Song dân xứ ấy ghét người, thì sai sứ theoặng nói rằng: Chúng tôi không muốn người này cai trị chúng tôi! ¹⁵ Khi người đã chịu phong chức làm vua rồi, trở về, đòi các đầy tớ đã lãnh bạc đến, đặng cho biết mỗi người làm lợi được bao nhiêu. ¹⁶ Đầy tớ thứ nhất đến trình rằng: Lạy Chúa, nén bạc của chúa sanh lợi được mười nén. ¹⁷ Chủ rằng: Hỡi đầy tớ ngay lành kia, được lắm; vì ngươi trung tín trong sự nhỏ mọn, ngươi sẽ được cai trị mười thành. ¹⁸ Người thứ hai đến thưa rằng: Lạy chúa, nén bạc của Chúa sanh lợi ra được năm nén. ¹⁹ Chủ rằng: Ngươi được cai trị năm thành. ²⁰ Người khác đến thưa rằng: Lạy chúa, đây này, nén bạc của chúa tôi đã gói giữ trong khăn; ²¹ bởi tôi sợ chúa, vì chúa là người nghiêm nhặt, hay lấy trong nơi không để, gặt trong chỗ không gieo. ²² Chủ rằng: Hỡi đầy tớ gian ác kia, ta cứ lời ngươi nói ra mà xét ngươi. Ngươi biết ta là người nghiêm nhặt, hay lấy trong chỗ không để, gặt trong chỗ không gieo; ²³ có sao

người không giao bạc ta cho hàng bạc? Khi ta về, sẽ lấy lại vốn và lời. ²⁴ Chủ lại nói cùng các người đứng đó rằng: Hãy lấy nén bạc nó đi, cho người có mười nén. ²⁵ Họ bèn thưa rằng: Lạy chúa, người ấy có mười nén rồi. ²⁶ Ta nói cùng các người, ai có, thì sẽ cho thêm; song ai không có, thì sẽ cất luôn của họ đã có nữa. ²⁷ Còn như những kẻ nghịch cùng ta, không muốn ta cai trị họ, hãy kéo họ đến đây, và chém đi trước mặt ta. (Lu-ca 19:11-27).

Sự mong đợi của các môn đệ

Chúa Giêsu đã bắt đầu chuyến đi dài 17 dặm từ Giê-ri-cô đến Giê-ru-sa-lem, độ cao 3.600 feet. Khi đến gần Giê-ru-sa-lem từ phía đông, họ phải đi vòng quanh Núi Ô-liu. Trong câu mười một, Kinh Thánh nói rằng những người đi cùng Ngài nghĩ rằng Vương quốc Đức Chúa Trời sẽ xuất hiện bất cứ lúc nào khi họ leo lên. Chắc hẳn sẽ có sự phấn khích trong số những người đi cùng Ngài bởi vì họ cũng như chúng ta tin rằng Chúa Giêsu đã và là Đấng Mê-si. Vì những người đi cùng Chúa Giêsu tin rằng Ngài là Đấng được tiên tri, là Vua Mê-si, người sẽ giải cứu dân Ngài. Khi đến gần Núi Ô-liu, họ có thể nhớ lại lời tiên tri trong Cựu Ước về Xa-cha-ri:

⁴ Trong ngày đó, chân Ngài sẽ đứng trên núi Ô-liu, là núi đối ngang Giê-ru-sa-lem về phía đông; và núi Ô-liu sẽ bị xé ra chính giữa về phía đông và phía tây, đến nỗi thành ra một trũng rất lớn; phân nửa núi dời qua phương bắc, phân nửa dời qua phương nam. ⁵ Các người sẽ trốn trong trũng núi, vì trũng núi ấy sẽ chạy dài đến Át-san; và các người sẽ đi trốn như là trốn khỏi cơn động đất đang ngày Ô-xia, vua Giu-đa. Bấy giờ Giê-hô-va Đức Chúa Trời ta sẽ đến, hết thầy các thánh sẽ ở cùng người. (Xa-cha-ri 14:4-5).

Cũng có thể những người ở với Ngài biết rằng chính ngày Ngài vào thành Giê-ru-sa-lem, cũng là ngày được nói đến trong Đa-ni-ên 9: 24-25. Tiên tri Đa-ni-ên đã báo trước rằng, kể từ thời điểm truyền lệnh xây dựng lại thành Giê-ru-sa-lem, sẽ có 476 năm hay 173.880 ngày, rồi Đấng Mê-si sẽ đến. Chúa Giêsu đến Giê-ru-sa-lem cưỡi trên một con lừa đúng vào ngày mà Đa-ni-ên đã tiên tri. Kinh thánh cho chúng ta biết rằng mọi người nghĩ rằng vương quốc của Đức Chúa Trời sẽ xuất hiện ngay lập tức. Không ngạc nhiên khi họ tung hô Ngài là Vua và trải áo khoác trước mặt Ngài khi Ngài tiến vào Giê-ru-sa-lem! (Ma-thi-ơ 21: 4-11). Các môn đồ nghĩ rằng các thánh thiên sứ sẽ xuất hiện để chiến đấu với kẻ thù của Y-sơ-ra-ên khi họ đang đến gần Núi Ô-liu đối diện Giê-ru-sa-lem. Lời tiên tri đó sẽ được ứng nghiệm trong tương lai, nhưng thời điểm đó thì chưa. Để đưa các môn đồ xuống thực tại, tôi hình dung Chúa Giêsu đang nghỉ ngơi sau cuộc leo núi, ngồi xuống với các môn đồ và tập trung sự chú ý của họ vào một lễ thật thiết yếu mà Ngài muốn truyền đạt cho họ trong Ấn dụ về Các Nén Bạc này.

Ấn dụ này là duy nhất vì Chúa Giêsu đề cập đến một sự kiện lịch sử có thật. Đó là một câu chuyện khá phổ biến thời bấy giờ. Đấng Christ lấy được trái tim của những người nghe Ngài bằng cách kể cho họ câu chuyện về A-chê-la-u, một trong những con trai của Vua Hê-rốt Đại đế, một vị vua thuộc hạ của người La Mã đang cai trị xứ Giu-đê. Khi vua Hê-rốt Đại đế qua đời, vương quốc của ông bị chia cắt, và A-chê-la-u được trao một nửa lãnh thổ, nhưng danh hiệu vua không được trao cho ông. Việc thiếu danh hiệu này khiến A-chê-la-u bần khổ.

Nhà sử học Do Thái Josephus nói với chúng ta rằng bản ngã của ông ta đòi hỏi phải phong tước vị vua cho ông ta. A-chê-la-u quyết định đến Rô-ma và yêu cầu Sê-sa cho danh hiệu. Trước sự ngạc nhiên của ông, khi ông đến Rô-ma, một phái đoàn của gia đình ông cộng với năm mươi người Do Thái và Sa-ma-ri-tan, đã đi bằng một con đường khác và phản đối yêu cầu của A-chê-la-u về danh

hiệu vua. 8.000 người Do Thái xa xứ sống ở Rô-ma cũng tham gia cùng năm mươi người. Họ cùng nhau kể lại cho Sê-sa biết rằng A-chê-la-u đã giết 3.000 người Do Thái trong Lễ Vượt Qua, chất đồng xác của họ trong đền thờ trước khi tra tấn những người khác. Tất cả những gì ông ta làm là để chứng minh rằng ông ta cũng vượt trội như cha mình.

Những người đang tụ tập ở đó ở Rô-ma đã cầu xin Sê-sa. Họ không muốn người đàn ông này cai trị họ! Sau khi lắng nghe cả hai bên tranh chấp, Sê-sa quyết định trao một nửa vương quốc cho A-chê-la-u, nhưng phong cho ông ta tước hiệu Thượng phụ thay vì nhà vua, hứa sẽ phong ông ta làm vua nếu anh ta tỏ ra xứng đáng với danh hiệu.

Chúa Giêsu đang nói ở hai cấp độ. Không khen ngợi A-chê-la-u, Chúa đã nói về một người cao quý, chính Ngài là người cao quý, người sẽ đi đến một đất nước xa xôi, thiên đàng, và nhận vương quyền của Ngài từ một quyền lực siêu nhiên, Cha của Ngài. Ẩn dụ tập trung vào hai nhóm người. Một số là những người chống lại vương quyền của Chúa Giêsu, trong khi những người khác là đầy tớ đầu tư những gì được ban cho họ khi Ngài vắng mặt.

Thật vậy, Chúa chúng ta, Chúa Giêsu Kitô là Đấng cao quý nhất. Trước hết, Ngài là Con Vua Đa-vít, đáng sinh thành cao quý nhất của người Do Thái. Nhưng sự cao quý của Ngài không phải từ nhờ hậu duệ của Đa-vít mà là do nhân cách của Ngài. Ngài là người được biết đến nhiều nhất mà chúng ta từng gặp. Ai giống như Ngài? Ngài là người tốt nhất, rộng lượng, nhân hậu nhất, người đã từng sống! Mỗi người trong chúng ta, những người cố gắng sống theo các tiêu chuẩn cao quý của Ngài sẽ không còn nhiều. Nếu anh em đã từng nghiên cứu và đắm mình trong những lời tường thuật phúc âm, làm sao anh em có thể không say mê Người này?

Mặc dù các tội tớ của Ngài rất yêu quý người cao quý này, nhưng nhiều người ghét Ngài và không muốn Ngài cai trị họ. "Chúng tôi không có vua ngoài Sê-sa," họ nói. Kinh Thánh nói rõ rằng anh em đọc những từ này như một hay những người khác. Hoặc anh em là kẻ thù của Đức Chúa Trời hoặc là tội tớ của Đấng Christ. Không có cách nào khác.

Ai không ở với ta, thì nghịch cùng ta; ai không thâm hiệp với ta, thì tan ra. (Ma-thi-ơ 12:30).

Ẩn dụ về các Nén Bạc có vẻ giống với Ẩn dụ về các ta-lâng, nhưng có một điểm khác biệt. Trong Ẩn dụ về các ta-lâng (Ma-thi-ơ 25: 14-30), một người được ban cho năm ta-lâng, hai ta-lâng cho một người khác và một ta-lâng cho một người còn lại. Ta-lâng là một đơn vị trọng lượng. Vào thời Tân Ước, một ta-lâng nặng khoảng 130 pound.

Nó thường là trọng lượng của vàng hoặc bạc. Chúng ta có thể coi những ta-lâng này đại diện cho những món quà, khả năng, kiến thức và tài chính của chúng ta – nói ngắn gọn là tổng nguồn lực của chúng ta. Một số người được ban cho nhiều kỹ năng và khả năng hơn những người khác và phải chịu trách nhiệm trước Đức Chúa Trời về những gì họ đã nhận được từ Ngài. Truyện ẩn dụ về các Nén Bạc thì khác. Mỗi người trong số mười người hầu được nhận một số tiền như nhau, một nén bạc, tương đương với ba tháng lương. Điểm nhấn trong câu chuyện này không nằm ở món quà, mà thay vào đó là chủ đề đầu tư.

Dùng bạc này để sinh lợi

Bèn gọi mười người trong đám đầy tớ mình, giao cho mười nén bạc, và dạy rằng: “Hãy dùng bạc này sinh lợi cho đến khi ta trở về?”(Lu-ca 19:13).

Có thể nén bạc đại diện cho thực tế là tất cả chúng ta đều được dành số giờ như nhau trong một ngày để đầu tư vào vương quốc của Đức Chúa Trời. Thời gian là một thứ hàng hóa mà chúng ta ở phương Tây dường như ngày càng ít đi. Nếu chúng ta ngồi xuống để xem xét cách chúng ta sử dụng thời gian của mình, nó có thể cho thấy chúng ta đã đầu tư ít thời gian như thế nào. Tuy nhiên, một ý nghĩ khác cho rằng nén bạc đại diện cho thứ được trao cho tất cả chúng ta với số lượng như nhau, quyền quản lý thông điệp của Tin Mừng.

Thật vậy, tôi không hổ thẹn về Tin Lành đâu, vì là quyền phép của Đức Chúa Trời để cứu mọi kẻ tin, trước là người Do thái, sau là người Gô-réc (Rô-ma 1:16).

Phúc âm là điều mạnh mẽ nhất trên hành tinh Trái đất. Không có gì trên thế gian biến đổi cuộc sống như phúc âm của Chúa Giêsu Kitô. Bất cứ nơi nào thông điệp về những gì Đấng Christ đã hoàn thành trên thập tự giá được rao giảng, điều đó đều vấp phải sự phản đối. Lý do phản đối là vì chúng ta có kẻ thù không thích nô lệ của mình được thả ra khỏi chợ nô lệ tội lỗi. Nhưng bất kể những tội tớ chống đối sẽ nhận được điều gì từ kẻ thù của Đức Chúa Trời, chúng ta phải dành chính mình cho nỗ lực thánh thiện này — việc quản lý được để đưa phúc âm ra khắp thế gian. Thầy của chúng ta đã nói rằng, "**Tin Lành này về nước Đức Chúa Trời sẽ được giảng ra khắp đất, để làm chứng cho muôn dân. Bấy giờ sự cuối cùng sẽ đến.**" (Ma-thi-ơ 24:14). Chúng ta không phải là những người hầu dành nén bạc cho những tiện ích của chúng ta — chúng ta đã được giao một công việc phải làm, tôn vinh Chúa và giải phóng con người khỏi sự nô lệ của Sa-tan. Thông điệp về tình yêu, lòng thương xót và ân điển của Đức Chúa Trời đối với toàn thể nhân loại là sự tin cậy thiêng liêng được ban cho tất cả những ai tin tưởng.

Nhưng vì Đức Chúa Trời đã xét chúng tôi là xứng đáng giao cho việc giảng Tin Lành, nên chúng tôi cứ nói, không phải để đẹp lòng loài người, nhưng để đẹp lòng Đức Chúa Trời, là Đấng dò xét lòng chúng tôi. (1 Tê-sa-lô-ni-ca 2:4 Nhấn mạnh tôi).

Từ *đã xét* trong câu trên là từ “dokimazo” trong tiếng Hy Lạp. Nó có nghĩa là kiểm tra một cái gì đó xem nó có được tính là xứng đáng hay không. Đức Chúa Trời cho phép chúng ta trải qua thử thách nẩy lửa để chúng ta có thể được coi là xứng đáng để mang sự tin cậy thiêng liêng của phúc âm cho người khác. Đức Chúa Trời đã giao phó Phúc Âm cho chúng ta, những tội tớ của Ngài. Đức Chúa Trời thử lòng chúng ta để tinh luyện chúng ta để chúng ta có thể là những người mang lẽ thật đáng tin cậy.

Tại sao người chủ không đưa ra hướng dẫn cụ thể về cách họ bỏ tiền ra để sinh lợi?

Lưu ý rằng Chủ nhân Cao quý đã không sắp đặt ai hơn ai. Tất cả còn lại là để tự mình sắp xếp chi tiết về cách sử dụng tiền để làm việc để mang lại lợi nhuận đáng kể nhất từ vốn của Chủ nhân của họ. Mục sư hay người truyền bá phúc âm không phụ thuộc vào việc truyền bá phúc âm đến mọi quốc gia. Tất cả các Cơ đốc nhân sẽ phải chịu trách nhiệm khi Chủ nhân trở lại vì những gì họ đã làm với nguồn lực của Chủ nhân. Chủ nhân (trong câu chuyện này, là Nhà quý tộc) đã giao cho mỗi người số tiền như nhau mà không cần chỉ dẫn. Ông ta không đứng về phía họ, nhưng ông ta cho họ hoàn toàn tự do làm những gì họ tự xác định để bỏ tiền ra để sinh lời. Việc cấp tiền là một thử nghiệm của Chủ nhân. Chúng ta phải nhận thức được thử thách này và nhận ra rằng Đức Chúa Trời đang theo dõi để xem chúng ta trung thành như thế nào với những gì Ngài đã ban cho chúng ta.

Như vậy, mỗi người trong chúng ta sẽ khai trình việc mình với Đức Chúa Trời. (Rô-ma 14:12).

Mỗi Cơ đốc nhân có trách nhiệm quảng bá và truyền bá phúc âm bằng bất kỳ cách nào họ có thể. Chúng ta không thể giữ phúc âm cho riêng mình. Từ tiếng Hy Lạp được dịch bởi cụm từ "đặt số tiền này để sinh lợi" (NIV) hoặc "chiếm giữ" (KJV) là *pragmateuomai*. Nó có nghĩa là kinh doanh, đầu tư hoặc giao dịch nhằm mục đích mang lại lợi tức đầu tư. Điều thú vị là chúng ta nhận từ này một cách thực dụng từ tiếng Hy Lạp. Thực dụng có nghĩa là giải quyết một cách hợp lý và thực tế với một cái gì đó. Chúng ta có trách nhiệm ngồi xuống và suy nghĩ về những cách mà chúng ta có thể đầu tư thực tế các nguồn lực của mình sao cho thu được lợi ích tối đa cho vương quốc của Đức Chúa Trời.

Khi tôi làm nghề đánh cá thương mại với cha tôi ở Bờ biển phía Đông nước Anh, để tìm được con cá là một cuộc săn lùng tốn kém. Khi chúng tôi nhìn thấy chúng trên các sóng âm phản xạ đánh bắt cá của mình, chúng tôi đã tối đa hóa sản lượng đánh bắt của mình bằng cách thiết lập lưới phù hợp cho cá mà chúng tôi sẽ bắt. Chúng ta có thể kéo lưới qua nước càng nhanh thì cá sẽ càng ít thoát ra ngoài. Cuộc săn lùng của chúng tôi là để tìm con cá có giá trị nhất, con Cá bơn ngon và được đánh giá cao. Tất cả các bộ phận của chúng tôi đều tham gia vào việc theo đuổi.

Bây giờ tôi đang làm việc với Cha Thiên Thượng cũng không khác gì tôi đang làm việc với những tấm lưới của Ngài! Linh hồn của Ngài còn giá trị hơn rất nhiều, và để bắt được chúng thì cần phải tham gia một cách toàn tâm toàn ý Mọi sự sống đều quý giá và có giá trị đối với Cha trên trời của chúng ta. Nhiệm vụ của chúng ta liên quan đến việc chúng ta ngồi xuống và suy nghĩ một cách thực dụng về việc làm thế nào để nắm bắt được tối đa những thứ quý giá của Ngài. Không có nhiệm vụ nào quan trọng trên hành tinh Trái đất hơn là đánh lưới người. **“Các ngươi hãy theo ta, ta sẽ cho các ngươi nên tay đánh lưới người” (Ma-thi-ơ 4:19)**. Điều nổi bật trong đoạn này là Người cao quý này đang tìm kiếm sự chung thành. Hai điều tiết lộ tấm lòng của những người hầu. Đầu tiên, nó nói về quan điểm của họ về Người cao quý và mối quan hệ của họ với Ngài, và thứ hai, nó cho thấy những ưu tiên của họ trong cuộc sống.

Khi chúng ta tin phúc âm và nhận được ân điển của Đấng Christ vào cuộc sống của mình, chúng ta có nghĩa vụ sử dụng tài năng và khả năng của mình để chia sẻ với người khác những gì đã thay đổi cuộc sống của chúng ta. Chúng ta phải làm những gì chúng ta có thể để cho đi cho những người khác. Chúng ta phải đầu tư thời gian, sức lực và tiền bạc để quảng bá Nước thiên đàng ở bất cứ nơi nào chúng ta có thể.

Anh em có thể nghĩ về một ví dụ khi anh em đầu tư thời gian vào cuộc sống của người khác và nhận thấy sự khác biệt trong cuộc sống của người này không? Đó có thể là bạn bè, thành viên trong gia đình hoặc ai đó mà anh em có thể đã giúp đỡ vào một thời điểm nào đó trong cuộc sống. Nếu không có ai nghĩ đến, có ai đó mà anh em cảm thấy cần thời gian của mình không?

Trong câu 24, nén bạc được giữ trong chiếc khăn lau mồ hôi hoặc khăn tay được trao cho người đạt được mười nén bạc. Vị chủ nhân đã trả lại mười nén bạc cho người đàn ông để bây giờ anh ta có 11. Nhà quý tộc không cần tiền. Trong trích dẫn, rõ ràng là mỗi người trong số hai người đàn ông đều giữ lại khoản đầu tư gia tăng cùng với phần thưởng. Người không làm gì không có giải thưởng và cũng không có tiền đầu tư làm vốn. Không có hình phạt hoặc hình phạt nào khác cho sự thiếu đầu tư của anh ta như được trình bày trong đoạn này. Tôi nghĩ anh ta xin lỗi vì đã không

làm gì cả. Người đàn ông không làm gì cho chúng ta một ví dụ về kiểu người tin Chúa sẽ được lên thiên đàng, nhưng anh ta đã cất một kho báu nhỏ trên trời cho lần “trở về nhà” của mình (1 Cô-rinh-tô 3: 12-15).

¹⁹ Các người chớ chứa của cải ở dưới đất, là nơi có sâu mối, ten rét làm hư, và kẻ trộm đào ngạch khoét vách mà lấy; ²⁰ nhưng phải chứa của cải ở trên trời, là nơi chẳng có sâu mối, ten rét làm hư, cũng chẳng có kẻ trộm đào ngạch khoét vách mà lấy. ²¹ Vì chung của cải người ở đâu, thì lòng người cũng ở đó. (Ma-thi-ơ 6:19-21).

Chủ nhân cao quý không quan tâm đến tiền bạc; ông gọi đó là "một vấn đề rất nhỏ" trong câu 17. Đối với một vị Vua, ba tháng lương của một người lao động bình thường là bao nhiêu? Hành động này chỉ đơn thuần là một bài kiểm tra để xem mức độ trung thành của họ trong việc sử dụng những gì mà những người hầu được giao. Ngài muốn tìm xem ai trong số những người hầu của mình quản lý tiền của Chúa của họ một cách thận trọng và đáng tin cậy. Những người trung thành trong những vấn đề nhỏ có thể được tin tưởng giao cho trọng trách lớn hơn khi Ngài quay trở lại.

Vì sẽ cho thêm kẻ nào đã có, thì họ sẽ dư dật; nhưng kẻ nào không có, thì cũng cất luôn điều họ đã có nữa (Ma-thi-ơ 25:29).

Khi chúng ta đọc những lời này, chúng có vẻ không công bằng. Tuy nhiên, nguyên tắc này đúng và chúng ta thấy điều đó được chứng minh hàng ngày. Anh em có thể nghĩ về một số ví dụ về cách mà điều này đúng không?

Nếu anh em không vận động cơ thể của mình, nó sẽ phát triển yếu. dân Một người không thể xuất sắc trong một môn thể thao hoặc hoạt động nếu không lặp đi lặp lại và luyện tập, cho dù đó là khả năng âm nhạc, khiêu vũ hay viết lách. Nếu một người không trau dồi một nghề thủ công, khả năng anh ta có sẽ suy yếu và không được sử dụng hết. Một người nào đó nói ngoại ngữ, nhưng không bao giờ sử dụng nó thậm chí có thể mất khả năng trò chuyện bằng ngôn ngữ đó. Vì vậy, những gì họ đã có sẽ bị lấy đi. Tuy nhiên, nếu kỹ năng được trau dồi và sử dụng, nó sẽ phát triển và tiếp tục được sử dụng, có lẽ theo nhiều cách.

Tương tự, khi chúng ta tham gia vào việc theo đuổi những điều tâm linh, các giác quan tâm linh của chúng ta được mài dũa. Dâng mình để thờ phượng Lời Chúa, cầu nguyện và phục vụ người khác sẽ tạo ra sự đói khát thiêng liêng và hoa trái thiêng liêng hơn. Nếu chúng ta bỏ bê đời sống thiêng liêng của mình, ham muốn của chúng ta đối với những điều thiêng liêng sẽ tàn lụi, và chúng ta sẽ không sinh nhiều kết quả. Vì vậy, nó là sự lựa chọn của chúng ta. Đây là một điều mà Đức Chúa Trời sẽ không can thiệp bởi vì Ngài muốn xem những gì chúng ta làm với mong muốn và lựa chọn của mình. Ngài đã đặt kho tàng của Ngài trong các bình đất, hoặc các hũ đất sét (2 Cô-rinh-tô 4: 7). Ngài đã đặt kho tàng của Ngài trong chúng ta! Ngài không có "kế hoạch dự phòng" nào khác. Chúng ta có thể ngạc nhiên theo những cách tuyệt vời nếu chúng ta trau dồi những gì Ngài đã ban cho chúng ta và xem những gì Ngài sẽ làm. Ấn điển của Ngài có một cách tuyệt vời để nhân lên nhiều thứ vượt xa những gì chúng ta có thể đạt được bằng sức mình.

Phần thưởng cho Người hầu

Ông chủ có vẻ vui mừng và hết lời khen ngợi người đã mang lại 1000% lợi tức đầu tư cho mình. Ông chủ nói với anh ta, "Hỡi đầy tớ ngay lành kia, được lắm!" (Lu-ca 19:17).

Anh em nghĩ gì về phần thưởng được trao? Có một sự khác biệt lớn giữa tiền lương của ba tháng và giá trị của cả thành phố!

Tổng thu nhập của mười thành phố ở Mỹ sẽ là bao nhiêu? Nó có vẻ như là một số tiền rất khác so với giá trị của mười nén bạc. Có lẽ, việc sử dụng thành phố là một cách thể hiện số tiền không tương xứng được thưởng cho sức lực, thời gian và tiền bạc mà hai người đầu tiên đầu tư. Tôi tin rằng Chúa đang cho chúng ta thấy rằng:

Ấy là sự mắt chưa thấy, tai chưa nghe, Và lòng người chưa nghĩ đến, Nhưng Đức Chúa Trời đã sắm sẵn điều ấy cho những người yêu mến Ngài. (1 Cô-rinh-tô 2:9).

Anh em có thể nói rằng, "Nghe có vẻ như rất nhiều việc! Tôi muốn sống những ngày nghỉ ngơi ở Bermuda hoặc Hawaii. Phụ trách hơn mười thành phố không phải là phần thưởng mà tôi muốn!" Tôi xem phần thưởng này là phần thưởng của lòng tin và nhân cách. Nó nói lên sự khẳng khí của mối quan hệ với Chủ nhân. Với những ai thì Giám đốc điều hành của bất kỳ công ty lớn nào muốn có mối quan hệ tình bằng hữu gần gũi? Trong bất kỳ tổ chức lãnh mạnh nào, đó sẽ là những giám đốc điều hành hàng đầu của họ.

Theo cách tương tự, chúng ta sẽ làm việc và liên hệ gần gũi với người Thầy của chúng ta, Chúa Giêsu Kitô. Thật là một niềm vui! Ý tưởng về một thành phố ngụ ý rằng sẽ có trách nhiệm và quyền hạn khi chúng ta có một phần trong quyền cai trị của Ngài trên Vương quốc Thiên đàng. Khái niệm về một thành phố giúp chúng ta liên quan đến sự hiểu biết của chúng ta. Đoạn Kinh Thánh trên nói rằng tâm trí chúng ta không thể hình dung được những gì Đức Chúa Trời đã hoạch định cho những ai yêu mến Ngài. Chúng ta có thể nghĩ đến từ "phần thưởng" và chúng ta ngay lập tức có ý tưởng về ý nghĩa của phần thưởng. Phần thưởng của Chúa sẽ vượt xa những gì chúng ta có thể tưởng tượng. Sự rộng lượng của Ngài đến từ sự phong phú của Ngài.

Có vẻ như người đã kiếm được gấp mười lần khoản đầu tư của mình đã sử dụng tất cả trái tim của mình. Sẽ có nhiều người trong ngày đó sẽ nói, "Tại sao tôi không đầu tư nhiều hơn vào việc quan trọng?" Khi nhìn lại, chúng ta sẽ thấy những điều thực sự quan trọng trong bài học kinh tế của Đức Chúa Trời. Hãy học bài học đó ngay bây giờ khi vẫn còn thời gian để áp dụng nó! Điều gì là quan trọng trong sự kinh tế của Đức Chúa Trời? Hãy nhìn vào cuộc đời của Chúa Giêsu để biết câu trả lời đó. Ngài đã dành cả cuộc đời của mình để đầu tư vào con người. Không phải lúc nào chúng ta cũng nhìn thấy thành quả, trái ngọt lao động của mình trong cuộc đời này, nhưng tôi tin rằng chúng ta sẽ biết được toàn bộ mức độ ảnh hưởng của cuộc sống của mình từ điểm thuận lợi của sự vĩnh cửu. Một số điều nghĩ đến là tồn tại mãi mãi: sự hiểu biết, sự khôn ngoan, và Lời Chúa mà chúng ta đã đặt trong lòng, và những người có linh hồn là vĩnh cửu.

Tôi muốn kết thúc bằng những lời của Charles Haddon Spurgeon, một nhà thuyết giáo và thần học nổi tiếng người Anh, người đã từng nói về đoạn dẫn này. Ông nói:

Chúa Giêsu đã phong cho chúng ta những vị vua và thầy tế lễ, và chúng ta đang huấn luyện cho những ngai vàng của mình. Điều gì sẽ xảy ra nếu trong hội chúng này, tôi đang học cách rao truyền sự vinh hiển của Thầy tôi cho vô số người trên thế giới! Có thể người thuyết giảng trung thành ở đây có thể chưa thực hiện để kể về vinh quang của Chúa của Ngài cho các chòm sao vào một thời gian sau đó. Điều gì sẽ xảy ra nếu một người có thể

đứng trên một ngôi sao trung tâm và rao giảng Đấng Christ cho các vạn vật này đến vạn vật khác thay vì rao giảng Ngài cho hai phòng trưng bày này và cho khu vực này! Tại sao không?

Dù sao đi nữa, nếu tôi đạt được một giọng nói đủ to để được nghe được từ hàng triệu dặm, tôi sẽ nói không ai khác hơn so với những vinh quang của Thiên Chúa, mà Chúa đã mặc khải trong Chúa Giêsu Kitô! Nếu chúng ta trung thành ở đây, chúng ta có thể mong đợi Thầy của chúng ta giao phó cho chúng ta những sự phục vụ cao hơn sau này! Chỉ cho chúng ta thấy rằng chúng ta có thể chịu đựng thử thách và chúng ta thu được lợi ích từ việc rèn luyện này. Khi mọi điều của chúng ta xuất hiện càng ít đi, thì điều đó cũng sẽ ở với chúng ta trên quy mô lớn của sự vĩnh cửu. Cách nhìn này đặt ra một mặt khác lên công việc của khu vực thấp hơn này. Người cai trị hơn mười thành phố! Người cai trị trên năm thành phố! Thừa anh chị em, anh chị em không thích hợp với những phẩm giá như vậy nếu anh chị em không thể phục vụ Chúa của mình một cách tốt đẹp trong thế gian này với sự công việc bé nhỏ mà Ngài đã giao phó cho anh em. Nếu anh em sống hoàn toàn với Ngài ở đây, anh em sẽ được chuẩn bị cho những vinh quang không thể kể xiết, đang chờ đợi tất cả các linh hồn thánh hiến. Hãy để chúng ta đi vào cuộc sống cống hiến cùng một lúc! Thời gian quá ngắn và những việc chúng ta phải giải quyết tương đối nhỏ! Chúng ta sẽ sớm thoát ra khỏi vỏ trứng của thời gian - và khi chúng ta lạc vào cõi vĩnh hằng và nhìn thấy sự rộng lớn của các Mục đích Thánh linh, chúng ta sẽ hoàn toàn ngạc nhiên về sự phục vụ được ban tặng – đó sẽ là phần thưởng của sự phục vụ đã được thực hiện. Lạy Chúa, xin khiến chúng con thành tín!

Lời cầu nguyện: Xin Chúa; hãy làm cho con biết về vương quốc sắp đến của Ngài. Xin ban cho con sự khôn ngoan và ân sủng để đầu tư cuộc đời mình vào những điều quan trọng — Vua và con dân của Ngài. Xin giúp con sống như Chúa Giêsu đã sống. Amen!

Keith Thomas

Email: keiththomas@groupbiblestudy.com

Website: www.groupbiblestudy.com